

«Ερωτευμένος Σαίξπηρ» στη Μονή Λαζαριστών - κριτική

 cityportal.gr/erwteymenos-saiksphr-sth-monh-lazaristwn-kritikh,163979,5,2,0

Cityportal Team

May 18,
2019

Ένα θεατρικό έργο αποτελείται από μέρη που συνδέονται μεταξύ τους κι είναι έτσι οργανωμένα, ώστε να συναποτελούν και να αναδεικνύουν ένα ενιαίο και σφιχτοδεμένο σύνολο. Αυτός ακριβώς ο τρόπος οργάνωσης και σύνδεσης των μερών σε ένα άρρηκτο αποτέλεσμα, λέγεται δομή. Ο Οδυσσέας Ελύτης, μάλιστα, χαρακτήρισε τη δομή «αρχιτεκτονική επινόηση». Όρος εύστοχος κι εύγλωττος. Ο ίδιος τον ακολούθησε στο «'Αξιον Εστί», τουλάχιστον. Πολύ νωρίτερα το έκαμε ο Σαίξπηρ κι εξασφάλιζε τον μέγιστο βαθμό συνοχής του κειμένου του. Στο σύμπαν, κάποια στιγμή, τα μεγάλα πνεύματα συναντώνται. Ο Γιάννης Κακλέας, ανήσυχος κι ευμέγεθες πνεύμα, εφάρμοσε άριστα τη δομή στο δράμα. Δηλαδή, στο θέατρο. Συνένωσε δυνάμεις, συνδύασε υποκριτική, ερμηνεία, ενδυματολογία, σκηνογραφία, φωτισμό και μουσική υπό τη σκηνοθεσία του κι έδειξε στο κοινό το αποτέλεσμα: Μια καλοκουρδισμένη, συμπαγής και φαντασμαγορική παράσταση, στην οποία δεν μπορούμε να μιλήσουμε ούτε για «κοιλιά» - χάσμα ούτε για επί μέρους αδυναμίες.

Η παράσταση «Ερωτευμένος Σαίξπηρ», η οποία βασίστηκε στη βραβευμένη με Όσκαρ ταινία του 1998 «Shakespeare in Love» και διασκευάστηκε για το θέατρο με το αριστουργηματικό κείμενο του Lee Hall, παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε μία συμπαραγωγή του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού και της People Entertainment Group κι είναι μετάκληση του Κ.Θ.Β.Ε. από Αθήνα, ώστε να την απολαύσουν και οι

Βορειοελλαδίτες θεατές.

Ο νεαρός συγγραφέας Σαίξπηρ, έχοντας τελειώσει το έργο του «Δύο άρχοντες από τη Βερόνα», που γνώρισε την επιτυχία, στεγνός από έμπνευση αναλώνεται μαζί με τον φίλο του Κρίστοφερ Μάρλοου στα κακόφημα υπόγεια του Λονδίνου, διασκεδάει με κρασί και φλερτ, ελπίζοντας ότι η μοίρα θα του φέρει τη μούσα του και, επιτέλους, θα βρει την έμπνευση για να ξαναγράψει ιστορίες έρωτα και πάθους. Ως τότε, επιμόνως, ο Σαίξπηρ φαντάζεται σενάρια, ενώ ο φίλος του τα γράφει κιόλας!

Η ζωή – και τότε και τώρα - δεν κυλά χωρίς χρήματα. Σε αναζήτηση αυτών, λοιπόν, πείθει όχι έναν, αλλά δύο θεατρικούς παραγωγούς να ανεβάσουν το έργο που πρόκειται να γράψει! Όταν παραγωγοί και συμφέροντα μπλέκονται επικίνδυνα κι ο ήρωας μοιάζει εγκλωβισμένος σε δυσεπίλυτα προβλήματα, έρχεται στη ζωή του η Βιόλα, ως από μηχανής θεός. Εισβάλλει, τόσο ως νεαρός Τόμας Κεντ σ' έναν θίασο ατάλαντων και άσχετων με το θέατρο και γρήγορα τον αναβαθμίζει σε δυνατή και ξεχωριστή θεατρική μονάδα, όσο και ως γυναίκα, η οποία εύκολα κλέβει την καρδιά του Σαίξπηρ.

Να, πώς γεννήθηκε ο «Ρωμαίος και η Ιουλιέτα». Όμοια με την εξέλιξη στη φανταστική ιστορία έχουμε κι εδώ έναν έρωτα στιβαρό, μα, ταυτόχρονα, αδύναμο. Ο «Ερωτευμένος Σαίξπηρ» είναι πολύ ιδιαίτερος. Βαθιά ανθρωπινός, δέσμιος των γήινων παθών και απολαύσεων, διαχρονικά μοντέρνος, βιώνει τις αδυναμίες του με χιούμορ και αυτοσαρκασμό και, ως γνήσιος καλλιτέχνης, αναζητά τη θεία φώτιση στο πρόσωπο μιας μούσας. Όταν έρχεται στη ζωή του η Βιόλα, τα πάντα ανατρέπονται. Η ψυχή του απογειώνεται, πλέει σε ουράνια ευτυχία. Οι λέξεις δε σταματάνε ούτε στο χαρτί. Μοιάζουν ροδοπέταλα που το ραίνουν, ενώ κάθε βλέμμα και λέξη της αγαπημένης του είναι πηγές έμπνευσης για κείνον.

Η παράσταση έχει στον κεντρικό της άξονα μια ερωτική ιστορία, αλλά θα μπορούσε να είναι ένα γλυκερό ρομάντζο ή μια χιουμοριστική, καυστική σάτιρα γύρω από την εμπορεύσιμη τέχνη, μια κωμωδία ηθών, ίσως και μια έξυπνη έρευνα της δημιουργικής ιδιοσυγκρασίας του Σαίξπηρ. Επειδή είναι όλα αυτά μαζί, αποτελεί, σαφώς, έναν πρόγοντα «φόρο τιμής» στο θέατρο, στους ανθρώπους που το υπηρετούν και σε κείνους που το στηρίζουν. Είναι γεμάτο από αναφορές στα έργα του Σαίξπηρ και παρουσιάζει με γλαφυρό τρόπο την ακμή του 16ου αιώνα στο αγγλικό θέατρο.

Κακλέας- Χαραλαμπίδης, από χρόνια δίδυμο επιτυχιών, τολμούν τα δύσκολα και στεφανώνονται με επιτυχία. Στο «γκουρμέ» έδεσμα η απόλαυση δεν πηγάζει μόνο από τα κεντρικά υλικά αλλά κι απ την περιρρέουσα ατμόσφαιρα – διακόσμηση - γαρνιτούρα. Επομένως, δικαιωματικά μοιράζονται τα εύσημα στους συντελεστές της εικαστικής πανδαισίας που γεύεται το κοινό. Έπαινοι στην Ηλένια Δουλαρίδη, που έφτιαξε τα εκθαμβωτικά κοστουμιά. Στολές παραμυθένιες, βελούδο και δαντέλες, κορσέδες και κολάρα, αγκράφες και αστραφτερά κοσμήματα, όλα σε χρώματα ζωντανά και σε μαγευτικά σχέδια. Μαζί με την εξάισια μουσική επένδυση (η πρωτότυπη ανήκει στον Paddy Cunneen), τα πλούσια σκηνικά του Μανόλη

Παντελιδάκη, τους μαγικούς φωτισμούς της Στέλλας Κάλτσου, ο χώρος της σκηνής μεταμορφώνεται σε παλάτι, σε αχυρώνα, σε πολεμίστρα, σε αίθουσα χορού, σε ποτάμια και λίμνες, σε τόπους με μυσταγωγικές ατμόσφαιρες. Ο θεατής ταξιδεύει στη μεσαιωνική Αγγλία, τη γεμάτη ίντριγκες, πάθη, μονομαχίες, έρωτες, κωμικές ανατροπές και απρόσμενες καταστάσεις. Ασφαλώς, η μετάφραση της Λουίζας Μητσάκου κυλάει σε σημερινά ρυάκια κι αγγίζει το κοινό που συμμερίζεται τις αγωνίες των ηρώων και το δείχνει με θερμά χειροκροτήματα κι εκρήξεις γέλιου.

Ο σκηνοθέτης Γιάννης Κακλέας, έχοντας γράψει στο ενεργητικό του τολμηρές, καινοτόμες, φορμαλιστικές παραστάσεις, διαφοροποιείται από τον κινηματογραφικό «Ερωτευμένο Σαίξπηρ», προσθέτοντας στην παράσταση καθαρό χιούμορ και μια γήινη διάσταση στον ήρωά του.

Μένοντας μακριά από ανώφελες τραγικότητες και κρατώντας ψυχολογικές αποστάσεις από τους λοιπούς ρόλους, ο δικός του Σαίξπηρ είναι ευπροσήγορος, είναι ο άνθρωπος της διπλανής πόρτας, έστω κι αν το μεγαλείο τού ταλέντου του είναι αναγνωρίσιμο. Παρότι ο ήρωας είναι σπουδαίος, δεν αποστασιοποιείται από τα κοινά κι όταν ο έρωτας και η έμπνευση τού χτυπούν την πόρτα, εκείνος την ανοίγει διάπλατα και μας καλεί σε ένα μαγικό ταξίδι με τις ποιητικές φράσεις που γεννούν συναισθήματα και με τα χρώματα των λουλουδιών γύρω απ το μπαλκόνι της αγαπημένης του.

Οι χαρακτήρες υπηρετούνται από έναν εξαιρετικό πολυπληθή θίασο, με προεξάρχοντες τον έμπειρο Βασίλη Χαραλαμπίδου και την χαριτωμένη Ελένη Τρίγγου. Και οι δυο ισορροπούν αξιοθαύμαστα ανάμεσα στην κωμωδία, στον ρομαντισμό και στο υφέρπον δράμα, ενώ συμπληρώνονται από τους αξιόλογους συναδέλφους τους σε βαθμό ανάλογο του ρόλου που επωμίζονται και των επιρροών τους στην εξέλιξη της ιστορίας.

Πρόκειται για μια πλούσια παραγωγή, κόντρα στη μίζερη πραγματικότητα που έχει παρεισφρήσει σε πολλές μορφές τέχνης κι είναι μια σθεναρή θεατρική απάντηση σε μια πολυβραβευμένη χολιγουντιανή ταινία. Είναι παράσταση ευφρόσυνη για το κοινό και υπολογίσιμη αναφορά στα βιογραφικά των συντελεστών της.

cityportal.gr/ [Ερωτευμένος Σαίξπηρ](#)/ κριτική / Παύλος Λεμοντζής